

بیانیه خانم ریم آلسالم

گزارشگر ویژه خشونت علیه زنان و دختران*

من عمیقاً نگران تشدید تدریجی دهشت افگنی ها و تهدیدات علیه زنان و دختران به دلیل ابراز عقاید و نظریات شان در مورد نیازها و حقوقشان بر اساس جنسیت و/یا گرایش جنسی هستم. عدم موافقت با دیدگاه‌های زنان/دختران از جمله سیاستمداران، دانشمندان و مدافعان حقوق زنان، به هیچ وجه نمی‌تواند بهانه‌ای برای توجیه خشونت و دهشت افگنی باشد. علاوه بر این، تبعیض بر اساس جنسیت و گرایش جنسی در سندها و توافقات بین‌المللی و منطقه‌ای ممنوع است.

من نگران کاهش فضای موجود برای زنان و سازمان‌های زنان برای سازماندهی و/یا ابراز نظر مسالمت آمیز در چندین کشور های سمت شمال جهان هستم. زنانی که گرد هم می‌آیند تا خواستار احترام به نیازهایشان بر اساس جنسیت و/یا گرایش جنسی خود باشند، مورد تهدید، حمله و توهین قرار گرفته‌اند.

قوای قانونی و اجرایی دولت نقش و مسئولیت مهمی در حمایت از تجمعات قانونی زنان دارد. نهادهای مجری قانون باید امنیت زنان و حقوق آزادی اجتماعات زنان و بیان شان را بدون دهشت افگنی یا اجبار تضمین کنند. هرچند مخالفان نیز حق آزادی بیان و تجمع را دارند، اما قوای اجراییه قانون باید اطمینان حاصل کند که این حقوق به نحوی اعمال نشوند که مانع از اعمال حقوق زنان در زمینه آزادی تجمع و بیان شان شوند. این شامل استفاده از تهدید، دهشت افگنی و خشونت است که به طور مؤثری صدای زنان را در میان تظاهرات مخالف قوی ساکت می‌کند.

در چنین شرایط، وجبیه قانونی وجود دارد تا زنان را در برابر چنین تهدیدها محافظت کرده و با فاصله‌گذاری مناسبی از مخالفان، زنان را در امان نگه دارند تا صدای زنان قابل شنیدن باشد. تأثیر ناکامی اجرای قانون و عدم ارائه تضمینات در ارائه تدابیر لازم در برخی کشورها مشاهده شده است. زنان و دختران در معرض تهدیدات و حملات لفظی و فیزیکی قرار گرفته‌اند و/یا با سر و صدای معترضان متقابل در تلاش‌هایی که اغلب موفقیت آمیز بوده‌اند، غرق و نابود شده‌اند تا این رویدادها را از مسیر خارج کنند. تهدیدها و اعمال خشونت آمیز، سرکوب آزادی بیان نباید افراد را از حق تجمع مسالمت آمیز محروم کند. بنابراین مجریان قانون باید از حمایت کامل از حقوق زنان، دختران و متحدان آنها برای بیان دیدگاه‌های خود، از جمله سیاستمداران زن، مدافعان حقوق زنان، زنان ورزشکار، "تغییر دهندگان" و دانشگاهیان (آکادمیسیون‌ها) اطمینان حاصل کنند تا مطمئن ساخت تا زاینکه افرادی که خشونت را انجام داده‌اند مسئولیت پذیرفته و محاسبه شوند.

همچنین با نگرانی تأکید می‌کنم که یک تاکتیک متداول برای ترساندن زنان، دختران و هم‌پیمانانشان به باورهای قانونی و حفاظت شده‌ای درباره عدم تبعیض بر اساس جنسیت و جذب به هم‌جنس را دارند، به

تخریب نامشان به عنوان "نازی"، "نسل کشان" و "افراطی ها" است تا زنان را ترسانده و ترغیب به سکوت و حقارت کنند.

طبق قوانین حقوق بشر بین‌المللی، آزادی بیان باید مورد حفاظت قرار گیرد، مگر اینکه خشونت و نفرت را به وجود آورد. قربانیان این نوع حملات به آزادی بیان و بیان داشته‌ها، که خواستار بحث‌های محترمانه و شفاف درباره تعریف "جنسیت"، "جنسیت" و "هویت جنسیتی" و تعامل حقوق حاصل از آن برای صاحبان حقوق در هر جامعه‌ای هستند، به شمار می‌روند.

وظیفه عدم تبعیض بر اساس جنسیت و کلیشه‌های مرتبط با آن در رابطه با نقش مردان، زنان، پسران و دختران، یکی از اصول قوانین بین‌المللی حقوق بشر است که دولت‌ها موظف به رعایت آن هستند و آن را در اکثر قوانین ملی مدون کرده‌اند.

بنابراین، حائز اهمیت است که نگرانی‌های مرتبط با پایداری مداوم به این تعهدات را کم ارزش‌سازی، بی‌اهمیت‌نمایی و جرم‌انگاری نکنیم. زنان و دخترانی که بر نیازهای خاص زنان و دختران به (زنان و دختران بیولوژیکی) تأکید دارند و برای بحث و گفتگو درباره تعریف‌های جنسیت، جنسیت و هویت جنسیتی و همچنین تعامل حقوق مرتبط با این مفاهیم برای صاحبان حقوق در هر جامعه‌ای تلاش می‌کنند، باید بتوانند بدون تهدید، به صورت ایمن و با عزت نفس نظرات و نگرانی‌های خود را در این مسائل بیان کنند.

علاوه بر این، مهم است که افرادی، از جمله محققان و دانشگهیان، که نظرات خود را در مورد مداخلات «تأیید کننده جنسیت» از جمله برای کودکان بیان می‌کنند، صرفاً به خاطر داشتن و بیان چنین دیدگاه‌هایی ساکت و خاموش، تهدید یا مرعوب نشوند. این امر به ویژه با توجه به پیامدهای مسائل حیاتی مانند حفاظت، مشارکت و رضایت کودکان و آموزش جنسی اهمیت دارد.

اقداماتی که به ویژه نگران‌کننده هستند عبارتند از اقدامات تلافی جویانه مانند سانسور، آزار و اذیت قانونی، از دست دادن شغل، از دست دادن درآمد، حذف از پلتفرم‌های رسانه‌های اجتماعی، مشارکت در سخنرانی و امتناع از انتشار نتایج تحقیقاتی و مقالات. این تاکتیک‌ها بر توانایی بحث در مورد مسائل مربوط به جنسیت، جنسیت و هویت جنسی در دانشگاه‌ها و در جامعه تأثیر گذاشته است. علاوه بر این، من از زنان سیاستمداری که توسط احزاب سیاسی خود، از جمله تهدید به اخراج یا اخراج واقعی، تحریم شده‌اند، آگاه هستم. این اقدامات با حملات و صداقت، چه آنلاین و چه آفلاین، از طریق کمپین‌های بدنام کردن و تحریک نفرت همراه بوده است.

بر اساس قوانین بین‌المللی حقوق بشر، هرگونه محدودیت در آزادی بیان باید کاملاً مطابق با استانداردهای حقوق بشری قانونی، ضرورت، تناسب و برای خدمت به یک هدف مشروع انجام شود. کسانی که با نظرات زنان و دخترانی که نگرانی‌های مربوط به هویت جنسیتی و جنسیت را ابراز می‌کنند، مخالف هستند، نیز حق دارند نظر خود را بیان کنند. با این حال، در انجام این کار، آنها نباید امنیت و سلامتی کسانی را که با آنها معترض و مخالف هستند، تهدید کنند. محدودیت‌های گسترده در مورد توانایی

زنان و مردان برای ایجاد نگرانی در مورد دامنه حقوق مبتنی بر هویت جنسی و جنسیت، نقض مبانی آزادی اندیشه و آزادی عقیده و بیان است و به سانسور غیرموجه یا بی‌معنی تبدیل می‌شود.

علاوه بر این، من با نگرانی به نحوه تفسیر مقرراتی که سخنان مشوق تنفر را بر اساس تعدادی از دلایل، از جمله بیان جنسیت یا هویت جنسی، در کشورهای شمال دنیا، جرم می‌دانند، اشاره می‌کنم. برخی از این مقررات به این معناست که هرگونه بازجویی از دامنه حقوق بر اساس هویت جنسیتی به منزله سخنان نفرت‌انگیز علیه افراد غیر دوتایی (Non-Binary Persons) و شاید حتی تحریک نفرت و نسل‌کشی است. من می‌خواهم تأکید کنم که حقوق آزادی بیان و تجمع مسالمت‌آمیز برای تضمین اینکه جوامع می‌توانند اولویت‌ها و سیاست‌های خود را به طور دموکراتیک توسعه دهند و حقوق گروه‌های مختلف را در یک جامعه کثرت‌گرا متعادل کنند، بسیار مهم است. تلاش برای ساکت کردن زنان بر اساس دیدگاهی که در مورد گستره هویت جنسیتی و جنسیتی در قانون و در عمل و حقوق مرتبط با آن دارند، به شدت بر مشارکت آنها در جامعه با عزت و امنیت و نیز شکوفایی و توسعه کشور تأثیر می‌گذارد.

* گزارشگر ویژه در مورد خشونت علیه زنان و دختران، به عنوان یک مأموریت خاص به صورت مستقل و به عنوان یک وظیفه از جانب پروسیجرهای ویژه شورای حقوق بشر خدمت می‌کند و مستقل از هر دولت یا سازمانی است.